

2. RZESKI (4) ai

e prawdopodobnie pochylone (tak w rzesko).

sg m N rzeski (3). ◇ A rzeski(e)go (1). ◇ [pl I f rzeskimi.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Żywotny, sprawny, dziarski, żwawy; *alacer, mactus, vegetus Calep; acer, durus, (g)navus, impiger, strenuus Cn (4)* : Alacer – Ochotny, rzesky. *Calep* 48a, 626b, 1105a; [Skoczy [rycerz] ná koń Hetmáńlki/ w tym okrzyk vczyni/ Wnet poduźczy trębáczé z trábámi rzelkimi. *PaprGniazdo* 1045; Rzelki Acer, *alacer Volck Yyy2v*].

W przeni (1) : Iuźci iey [Lizydzie] Praktykarz ziawił rzelkiego páwężá [wysokiego, postawnego męźczyznę] Ktorego ia znam dobrze/ Páchołek vdátny *PaxLiz* D.

Synonimy: chętny, chutki, chybki, hartki, ochotny, rzeźwi, skory.

Cf NIERZESKI